

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า

The End of Wildlife

นายจรต ทัวยะบัตร
Mr. Jarat Touryabat

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **76184**
วัน,เดือน,ปี..... **20 พ.ย. 2550**

118453AX
b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงก์ ลิงหเสนี)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนบารอ)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญา คำโสตถิ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติดา จันทังเพ็ชร)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงก์ ลิงหเสนี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์แก่หน่วยงานเจ้าของเรื่อง คณะกรรมการที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ลงเนื้อหาใด ๆ ของเอกสารไปยังสื่อออนไลน์ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า The End Of Wildlife.
ชื่อ	นายจรัส ท้วะบัตร์
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2546
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหนเสนี

บทคัดย่อ

กิจกรรมการล่าสัตว์ป่าของมนุษย์มีสืบต่อกันมาช้านาน ในอดีตกาลการล่าสัตว์ป่าเป็นไปเพื่อนำสัตว์เหล่านั้นมาเป็นอาหารประทังชีวิต แต่ในปัจจุบันนี้จุดประสงค์ของการล่าเปลี่ยนแปลงไปเพราะการล่าสัตว์ป่าในปัจจุบัน เป็นไปเพื่อการตอบสนองความโลภที่ไม่รู้จักพอของมนุษย์เพียงบางกลุ่ม ซึ่งมนุษย์กลุ่มนี้มีความคิดอยู่เพียงว่า ทำอย่างไรจึงจะหาผลประโยชน์จากสัตว์ป่าได้มากที่สุด โดยไม่คำนึงถึงว่าสัตว์ป่าจะต้องทุกข์ทรมาน และเจ็บปวดเพียงไรจากการกระทำของตัวเอง ค่านิยมในการบริโภคอวัยวะต่างๆ ของสัตว์ป่าที่ผิดๆ ว่ากินแล้วจะมีคุณประโยชน์มากมายต่อร่างกาย เช่น อังคินหมี ติงู สมอสิง ฯลฯ ความเชื่อเหล่านี้เป็นตัวส่งเสริมให้การล่าสัตว์ป่าที่หายาก เช่น หมี เสือ กวาง เลียงผา ฯลฯ ทวีความรุนแรงมากขึ้นและไม่รู้จักจบสิ้น เพราะยังสัตว์หายากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้ราคาของมันเพิ่มมากขึ้นด้วย ข้าพเจ้าได้รับรู้เรื่องราวเหล่านี้ทั้งจากประสบการณ์ตรงที่เคยพบเห็นมา และจากการนำเสนอของสื่อแต่ละชนิดทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาก สัตว์ป่าสมควรที่จะได้ใช้ชีวิตอย่างอิสระและมีความสุขในบ้านของตัวเอง นั่นก็คือป่า ไม่ควรจะต้องมาจบชีวิตอย่างทรมานเพราะการกระทำที่โหดร้ายของมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงนำเอาความรู้สึกสะเทือนใจกับเรื่องที่สัตว์ป่าถูกกระทำ มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบเหมือนจริงโดยอาศัยเทคนิคจิตรกรรม (Painting) สีน้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งเนื้อหาของงานจะแสดงให้เห็นถึงสภาพสุดแสนจะเลวร้าย ของชะตากรรมสัตว์ป่าที่นำมาทรมาน ซึ่งมีทั้งการกักขัง อย่างแออัดในกรงแคบๆ การนำลูกนกที่เพิ่งฟักจากไข่ใส่ในลัง ซากของสัตว์ต่างๆ ที่ถูกวางกองไว้อย่างมหึมา สีหน้าและอาการของซากสัตว์ แสดงให้เห็นถึงสภาพอันเจ็บปวด ทรมาน ก่อนจะจบชีวิตลง ข้าพเจ้าเริ่มสร้างสรรค์ผลงานโดยการเก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลจากที่ต่างๆ เช่น จากสื่อคือภาพจากหนังสือพิมพ์ คูสารคดีจากโทรทัศน์ ถ่ายรูปจากสวนสัตว์ รวมทั้งไปขอภาพถ่ายเกี่ยวกับการทรมานสัตว์จากกรมป่าไม้ในส่วนของกองอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าสวนไทยจากนั้น นำมาสร้างสรรค์ ขึ้นเป็นแบบร่าง 4 ชุด และเลือกแบบร่างในแต่ละชุด 1 ชิ้น มาเป็นผลงานจริง

ในขั้นตอนการสร้างงานจริงจะมีการแก้ไขและพัฒนางานให้ดีขึ้นกว่าแบบร่าง และมีการวิเคราะห์ถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไข หลังจากสร้างสรรค์ผลงานแต่ละชิ้นเสร็จโดยใช้หลักทางทัศนศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานชิ้นต่อไปให้สมบูรณ์ที่สุดทั้งทางด้านเนื้อหาและเรื่องของการใช้ทัศนธาตุ

"จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า" อาจใช้เวลาอีกไม่นานนักถ้าหากทุกคนยังขาดความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรอันมีค่าของผืนแผ่นดินไทยนั้นก็คือ สัตว์ป่า และมองเห็นคุณค่าของสัตว์ป่าน้อยไปถึงเวลานั้นทุกอย่างอาจจะสายเกินแก้ ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่กว่าที่คิดเพียงไม่กี่คนจะแก้ไขกันได้เพียงลำพัง แต่หมายถึงการร่วมแรงร่วมใจกันแก้ปัญหาของคนทั้งประเทศ ข้าพเจ้าเป็นคนที่ใช้สื่อทางศิลปะเป็นสื่อถ่ายทอดให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงอันโหดร้ายที่สัตว์ป่าได้รับและกำลังเผชิญอยู่ทุกวันนี้โดยผ่านกระบวนการคิดและสร้างสรรค์อย่างเป็นขั้นตอน ออกมาเป็นผลงานทั้ง 4 ชิ้น ซึ่งข้าพเจ้าเพียงแต่หวังว่าเศษซากของสัตว์ป่าในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า ขอบจะเป็นเพียงเศษซากชุดสุดท้ายจากการกระทำอันโหดร้ายของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ฉบับนี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รองศาสตราจารย์ สรรณรงค์ สิงหนณี อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพจน์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงาน และให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าจนศิลปินพจน์เล่มนี้ เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนารณ, รองศาสตราจารย์ อติดา จันฝิ่งเพ็ชร, อาจารย์วุฒิกร คงคา อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตรศิลป์ ตลอดจนคณาจารย์ประจำ ภาควิชาจิตรศิลป์ทุกท่าน ที่ประสาทความรู้ทางวิชาการ และประสบการณ์ทางด้านศิลปะ อันเป็นฐานที่สำคัญยิ่งในการทำศิลปินพจน์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ คุณอนันต์ มงคลศิริ จากมูลนิธิไวลด์เอด (ประเทศไทย) ตลอดจน เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ส่วนของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ในส่วนของข้อมูลภาพถ่ายเกี่ยวกับการทำทารุณกรรมป่าซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผลงาน ศิลปินพจน์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ได้ให้ชีวิต ให้ความรัก และคอย อบรมสั่งสอนข้าพเจ้าเสมอมา ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน เพื่อน ๆ พี่น้องทุกคนที่คอยเป็น กำลังใจให้แก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1. บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	3
ขอบเขตของ โครงการ	3
2. ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	12
แนวความคิดสร้างสรรค์	18
3. วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	19
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	20
กระบวนการสร้างภาพ (จิตรกรรม)	28
4. วิเคราะห์การสร้างสรรค์	29
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	29
การจัดองค์ประกอบ	32
5. บทสรุป	44
บรรณานุกรม	45
ผลงานศิลปะ	46
ประวัติผู้เขียน	50

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
1.	รูปภาพที่มาและแรงบัลดาลใจจากสภาพแวดล้อม	6
2.	ข้อมูลที่มา และแรงบัลดาลใจจากสื่อสิ่งพิมพ์	9
3.	รูปภาพและแรงบัลดาลใจจากประสบการณ์ตรง	10
4.	รูปภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม	12
5.	ภาพร่างชุดที่ 1	20
6.	ภาพร่างชุดที่ 2	22
7.	ภาพร่างชุดที่ 3	24
8.	ภาพร่างชุดที่ 4	26
9.	ผลงานศิลปะ	46

บทที่ 1

บทนำ

“พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตราที่ 4 ได้กำหนดความหมายของสัตว์ป่าไว้ว่า สัตว์ป่า หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ปีก แมลง หรือแมง ซึ่งโดยสภาพธรรมชาติย่อมเกิดหรือดำรงชีวิตอยู่ในป่าหรือน้ำ และให้ความหมายถึงไข่ของสัตว์ป่าเหล่านั้นทุกชนิดด้วย แต่ไม่ได้รวมทั้งสัตว์พาหนะที่ได้จดทะเบียนทำตัวรูปพรรณ ตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะแล้ว และสัตว์พาหนะที่ได้จากการสืบพันธุ์ของสัตว์พาหนะดังกล่าวซึ่งสอดคล้อง โดยทั่วไปของสัตว์ป่านี้ หมายถึงสัตว์ทุกชนิดทั้งที่มีกระดูกสันหลัง และไม่มีกระดูกสันหลัง ที่อาจเกิดขึ้นเองหรือมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ และอาศัยอยู่ในธรรมชาติอย่างอิสระ โดยมีได้เป็นสัตว์เลี้ยงของมนุษย์ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 6 กลุ่ม คือ

1. สัตว์จำพวกแมลง และแมง ได้แก่ ผีเสื้อ กิ้ง ปู เป็นต้น
2. สัตว์จำพวกปลา เช่น ปลาปักเป้า ปลาคาร์ตูน ปลาฉลาม เป็นต้น
3. สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก เช่น กบ เขียด คางคก เป็นต้น
4. สัตว์จำพวกเลื้อยคาน เช่น จระเข้ งู กิ้งก่า ตะโขง เป็นต้น
5. สัตว์จำพวกนก เช่น นกยูง หงส์ ไก่ป่า เป็นต้น
6. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น พะยูน ช้าง หมูป่า เป็นต้น”¹

ความสำคัญของโครงการ

จำนวนสัตว์ป่าเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ และเป็นตัวแสดงถึงความสมดุลในธรรมชาติ สัตว์ป่ามีวิวัฒนาการสืบต่อกันมายาวนาน และมีการปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ธรรมชาติได้กำหนดให้เผ่าพันธุ์สัตว์ป่าทุกชนิดมีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เล็กใหญ่ สัตว์กินพืชหรือสัตว์กินเนื้อ ล้วนต้องอยู่อย่างพึ่งพาอาศัยกัน ในขณะเดียวกันสัตว์ก็คอยควบคุมจำนวนของกันและกัน ให้จำนวนสัตว์อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความสมดุลในธรรมชาติ เช่น การที่เสือนักล่าที่สำคัญในห่วงโซ่อาหาร ถ้าสัตว์กินพืชเป็นอาหาร ซึ่งถือเป็นการควบคุมจำนวนสัตว์กินพืชไม่ให้มีจำนวนมากเกินไป เพราะถ้ามีสัตว์กินพืชมากเกินไป อาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องของการแย่งชิงอาหารและที่อยู่อาศัย ซึ่งเหยื่อของสัตว์กินเนื้อส่วนใหญ่่มักจะเป็นสัตว์ที่เป็น โรคหรือสัตว์ที่อ่อนแอเท่านั้น ฉะนั้นกระบวนการล่าในห่วงโซ่

¹ หนังสือ การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าในประเทศไทย หน้า 1-2
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารจึงไม่ได้เป็นการลดจำนวนสัตว์ หรือเป็นสาเหตุให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์ได้เลย แต่เป็นเพียงการรักษาสมดุลของธรรมชาติให้ดำเนินต่อไปอย่างปกติเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันกระบวนการวิวัฒนาการตามธรรมชาติ ก็ได้สร้างสรรค์สิ่งมีชีวิตใหม่ขึ้นมาแทนสิ่งมีชีวิตที่หายไป แต่ปัจจุบันนี้ อัตราการสูญพันธุ์ของสัตว์ป่าเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งเกิดจากการกระทำของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ คือการเข้าไปบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อสร้างที่อยู่อาศัยและทำการเกษตรของชาวบ้าน จึงทำให้ที่อยู่อาศัยและอาหารของสัตว์ป่าลดลง ทำให้สัตว์ป่าต้องอพยพไปอาศัยอยู่ในถิ่นอื่น แต่สิ่งนี้ยังไม่รุนแรงเท่ากับล่าสัตว์โดยตรงของมนุษย์ การล่าสัตว์ของมนุษย์สูงขึ้นเรื่อยๆ และจุดประสงค์ของการล่าก็ต่างจากการล่าสัตว์ของผู้คนในอดีต ที่ล่าสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหารกินเองในครอบครัว จึงเป็นการล่าสัตว์ครั้งละไม่กี่ตัวและทิ้งระยะค่อนข้างนาน กว่าจะมีการล่าครั้งใหม่ แต่ปัจจุบันจุดประสงค์หลักของการล่าสัตว์เพื่อผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจของคนเพียงบางกลุ่ม ซึ่งจ้องจะหากำไรจากชีวิตของสัตว์ป่า ซึ่งถือเป็นธุรกิจที่ลงทุนน้อยแต่ได้กำไรมหาศาล การล่าสัตว์เพื่อธุรกิจจึงเป็นการล่าที่ละมาก ๆ และไม่มีวันพอ จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้จำนวนสัตว์ป่าสูญหายไปจากพื้นที่ป่าเมืองไทยอย่างรวดเร็ว ทุกวันนี้ชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ป่ากำลังถูกคุกคามอย่างหนัก ถึงแม้ว่าธรรมชาติจะมอบความสามารถในการป้องกันตัวและสัญชาตญาณในการเอาตัวรอดให้กับสัตว์ทุกชนิด เช่น มอบเขาอันแหลมคมในการป้องกันตัวให้กับกระทิง มอบกระดองที่แข็งแรงให้กับสัตว์เขื่องช้าอย่างเต่า แต่สิ่งเหล่านี้ก็ใช้ป้องกันตัวได้เฉพาะเมื่อสัตว์อยู่ในระบบนิเวศน์ของธรรมชาติเท่านั้น แต่ไม่สามารถนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้ป้องกันตัวและทำให้ตัวเองปลอดภัยจากการจู่โจมของสัตว์สองขาที่เรียกตัวเองว่ามนุษย์ได้ มนุษย์ผู้ที่เรียกตัวเองว่าเป็นสัตว์ที่ประเสริฐที่สุด แต่การกระทำของคนบางกลุ่มที่กระทำกับสัตว์ป่าก็ยิ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ต่ำช้ายิ่งกว่าพวกสัตว์ป่า เช่นพวกที่กระทำกับสัตว์ป่าอย่างโหดร้ายทารุณ เพียงเพื่อตอบสนองอวดความโลภของตัวเอง ซึ่งถือเป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัวเป็นอย่างยิ่ง เพราะสัตว์ป่าถือเป็นสมบัติส่วนรวมของชาติ สัตว์ป่ามีคุณประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมหาศาล ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่มนุษย์ควรกระทำกับสัตว์ป่าคือการช่วยกันป้องกันและอนุรักษ์เผ่าพันธุ์สัตว์ป่าให้คงอยู่ในระบบนิเวศน์ มากกว่าที่จะไล่ล่าและเข่นฆ่าสัตว์ ออกจากป่าเพื่อหาผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพียงเล็กน้อยจากชีวิตสัตว์ป่า โดยไม่คำนึงความสูญเสียดังกล่าวที่อาจจะมีผลกระทบต่อมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงสะท้อนใจกับเหตุการณ์เหล่านี้มาก และอยากให้ทุกฝ่ายหันกลับมามอง และแก้ไขปัญหารื่องนี้อย่างเร่งด่วน ข้าพเจ้าจึงนำเอาเรื่องราวความโหดร้ายทารุณที่มนุษย์กระทำกับสัตว์ป่าถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ เพื่อให้ทุกคนรู้สึกรักและสงสารสัตว์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพของการทารุณกรรมสัตว์ป่า โดยใช้ศิลปะเป็นสื่อถ่ายทอดรูปแบบ ความคิด และอารมณ์ความรู้สึก
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่มนุษย์กระทำต่อสัตว์ ซึ่งมักเป็นการกระทำที่โหดร้าย ขาดจิตสำนึกและขาดความรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อสัตว์ป่า
3. เพื่อกระตุ้นเตือนให้ทุกคนมีจิตสำนึกที่ดี และเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่มีต่อสัตว์ป่าไปในทางที่ถูกต้อง มอบความรักความเมตตา ให้กับสัตว์ที่ถูกทรมานพร้อมทั้งร่วมกันอนุรักษ์สัตว์ป่าให้อยู่คู่ป่าตลอดไป

ขอบเขตของโครงการ

1. โครงการศิลปนิพนธ์ ชุดนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวของสัตว์ป่าที่ถูกมนุษย์บางกลุ่มกระทำอย่างโหดร้าย ขาดความเมตตาสงสาร โดยนำเสนอภาพเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยเน้นบรรยายภาพที่ดูแล้วรู้สึกสะเทือนใจและสลดหดหู่ เพื่อให้ทุกคนมีเมตตากับสัตว์ให้มากขึ้น
2. โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในแนวเหมือนจริง
3. โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยผ่านกรรมวิธีการทางด้านจิตรกรรม สีน้ำมันบนผ้าใบ
4. ผลงานมีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น
 - 4.1 ชิ้นที่ 1 “จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 1” ขนาด 150 x 250 ซม.
 - 4.2 ชิ้นที่ 2 “จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 2” ขนาด 140 x 250 ซม.
 - 4.3 ชิ้นที่ 3 “จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 3” ขนาด 150 x 250 ซม.
 - 4.4 ชิ้นที่ 4 “จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 4” ขนาด 150 x 250 ซม.

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ทุกชีวิตไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ ต่างก็มีชีวิตจิตใจ กลัวเจ็บ กลัวตาย กลัวการพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักเหมือน ๆ กัน แต่มนุษย์มักไม่ใส่ใจกับความรู้สึกของสัตว์นัก เพราะคิดว่าเป็นเพียงสัตว์เดียรฉาน ที่จะทำอะไรกับมันก็ได้และพวกสัตว์ก็ไม่สามารถตอบโต้มนุษย์ได้ มนุษย์จึงเป็นฝ่ายเหยียบย่ำความเจ็บปวด ความทรมานต่าง ๆ ให้กับสัตว์มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนับวันการกระทำนั้นยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยไร้ซึ่งความรู้สึกรักและสงสารสัตว์ป่า สิ่งมีชีวิตที่ดำรงชีวิตอยู่ในโลกคู่กับมนุษย์มายาวนาน

ในอดีตทุกพื้นที่ป่าของไทย เต็มไปด้วยสัตว์ป่าน้อยใหญ่มากมาย เพราะประเทศไทยมีภูมิอากาศร้อนชื้นแถบมรสุมทำให้ลักษณะพื้นที่ของประเทศไทยมีทั้งป่าไม้ พืชหญ้า และแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยหลักในการดำรงชีพของสัตว์ แต่เมื่อสภาพแวดล้อมค่อย ๆ เปลี่ยนไปจำนวนสัตว์ก็ลดลงทุกวัน จนทำให้สัตว์ป่าหลายชนิด เช่น สมัน ซึ่งเป็นสัตว์ที่พบเฉพาะในประเทศไทย ต้องสูญพันธุ์ไปอย่างน่าเสียดาย ปัจจุบันนี้สัตว์ป่ากำลังถูกคุกคามจากมนุษย์อย่างหนัก เพราะยังสัตว์ป่าหายากขึ้นเพียงไรราคาของมันก็จะสูงตามไปด้วย จึงเป็นสิ่งล่อใจให้มนุษย์ที่ไร้จิตสำนึกบางกลุ่ม พยายามทุกวิถีทางที่จะนำสัตว์ป่ามาเป็นสินค้าแก่คนเมือง ซึ่งจะเห็นได้จากการบุกจับแหล่งค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมาย โดยตำรวจกรมป่าไม้ในแต่ละครั้งจะพบกับภาพโศกเศร้าต่าง ๆ มากมาย เช่น อวัยวะต่าง ๆ ของสัตว์ที่ถูกชำแหละเอาไว้ สัตว์ที่ถูกขังอยู่อย่างแออัด ในที่แคบ ๆ เพื่อรอส่งไปจำหน่ายยังที่ต่าง ๆ สัตว์ป่าบางส่วนถูกล่าออกมาเพื่อเป็นสัตว์เลี้ยงของคนเมือง ซึ่งจากการสำรวจของทีมข่าว คมชัดลึก ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก ฉบับวันศุกร์ที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 ระบุว่า “สัตว์ป่าที่มนุษย์นิยมนำมาเลี้ยงมากที่สุด 8 อันดับได้แก่ 1. นางอาย 2. อูรังอุตัง 3. พญากระรอก 4. เสือ 5. ไก่ฟ้าพญาลอ 6. นกแก้วโม่ง 7. งูเหลือมทอง 8. หอยมือเสือ”²

การนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยง บ้างก็เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา หรือเพื่ออวดบารมีของตัวเองถือเป็นการกระทำที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะถึงแม้ว่าคนจะเลี้ยงสัตว์ป่าให้สัตว์ได้กินอิ่มนอนหลับได้ในที่ที่ตัวเองจัดไว้ แต่สัตว์ป่าก็ไม่มีทางที่จะมีความสุขได้ เพราะธรรมชาติของสัตว์ป่าย่อมต้องการอยู่ในที่กว้าง มีอิสระในการหาอาหาร และอิสระในการผสมพันธุ์ตามธรรมชาติ เมื่อถึงฤดู สัตว์ป่าส่วนใหญ่จึงมักเสียชีวิตตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ที่ถูกนำมาเลี้ยงเพราะไม่สามารถ

² หนังสือพิมพ์ คมชัดลึก ฉบับวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546

ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ และที่เศร้าใจไปกว่านั้นในการนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงคือ ภาพของลูกชะนีหรือนางอายที่อิงแอบอยู่กับเจ้าของนั้น บางคนอาจเห็นว่าเป็นเรื่องโก้เก๋ อวดโชว์คนรอบข้าง แต่หารู้ไม่ว่ากลับเป็นภาพอันน่าสลดใจ เพราะสัตว์น้อยนั้นคือ ประจักษ์พยานของการฆ่าแม่เพื่อเอาลูกมาขาย เพราะลูกชะนีตัวเล็ก ๆ จะกอดอกแม่ไม่ยอมห่างทางเดียวที่จะเอาลูกชะนีมาขายได้คือต้องฆ่าแม่ซะนี่ก่อน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าสะเทือนใจเป็นอย่างยิ่ง สัตว์ป่าต้องเผชิญชะตากรรมที่เลวร้ายต่าง ๆ อีกมากมาย เช่น เมื่อไม่นานมานี้ทางการจีนกล่าวหาว่า ชะมดเป็นพาหะนำโรคไข้หวัดมรณะ หรือ ซาร์ส ทำให้มีการฆ่าชะมดตายไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าเศร้าอย่างยิ่ง เรื่องอย่างนี้จะไม่เกิดขึ้นถ้ามนุษย์ไม่มีค่านิยมที่ผิด ๆ ในการบริโภคเนื้อสัตว์ป่า ซึ่งค่านิยมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคเนื้อสัตว์ป่า เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการที่ทำให้สัตว์ป่าถูกล่าอย่างรุนแรง “มนุษย์มีความเชื่อสืบต่อกันมายาวนานว่า หมูเป็นสัตว์ใหญ่และมีกำลังเยอะ ถ้ากินอู้งดินหมูแล้วคงมีกำลังเยอะไปด้วย ซึ่งไม่เป็นความจริงเพราะที่อู้งดินหมูมีแต่ไขมันส่วนเลียงผา เกิดความเชื่อขึ้นมาเนื่องจากพวกเลี้ยงผาหรือกวาง เวลาที่กระดูกหักมันจะเลียแผลแล้วแผลจะหายเร็ว เพราะปกติทั่ว ๆ ไปน้ำลายมีฤทธิ์ฆ่าเชื้ออยู่แล้ว แต่น้ำลายก็เหมาะหรือดีสำหรับตัวมันเท่านั้น แต่คนเข้าใจผิดก็เลยเอาน้ำมันจากหัวเลี้ยงผามาใช้ ส่วนเขากวางที่นำมาทำยานั้นจะเป็นส่วนที่มีกำมะหยี่หุ้มอยู่ มีเส้นเลือดเยอะ ซึ่งจริงๆ มีแต่โปรตีน คาร์โบไฮเดรต และแคลเซียมเท่านั้น แต่อยู่ที่เวลาใช้เขาเอาไปผสมเข้ากับยาคูด้วย ส่วนที่ทำให้หายจากโรคได้ที่จริงเป็นเพราะยาที่ผสมเข้าไปมากกว่า” ส่วนที่นิยมกินอวัยวะเพศเสือ เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ นั้นคงเป็นไปได้เพราะเสือซึ่งเป็นสัตว์ใหญ่ แต่ผู้คนส่วนใหญ่คงไม่ทราบว่ายาลูกผสมพันธุ์ครั้งละแค่ 15 วินาที ซึ่งอวัยวะเสือกคงช่วยอะไรคนเราไม่ได้ สิ่งที่น่าพเจ้ากล่าวมาทั้งหมดล้วนเป็นสาเหตุที่จะก่อให้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า เป็นจุดสิ้นสุดของสัตว์ป่าได้ในอนาคต ค่านิยมและความเชื่อต่าง ๆ ที่มนุษย์มีต่อสัตว์ป่ายังไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ถูกต้อง และสัตว์ป่ายังถูกปล่อยปละละเลยให้มีการล่า และลดจำนวนลงเรื่อย ๆ จนถึงระดับที่ไม่สามารถจะทำหน้าที่ของตัวเองในระบบนิเวศน์ได้อย่างสมบูรณ์ แล้วระบบนิเวศน์นั้นก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ในที่สุดก็จะส่งผลกระทบต่อถึงความสมดุลของธรรมชาติ อันจะมีผลต่อเนื่องโดยตรง สู่การดำเนินชีวิตมนุษย์

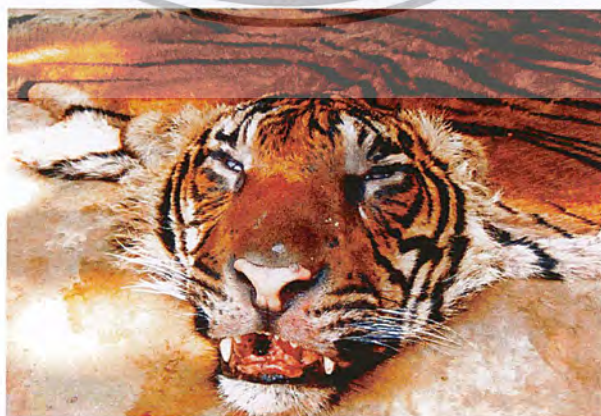
ข้าพเจ้าจึงนำเอาความรู้สึกหดหู่ สะเทือนใจ ที่มีต่อสัตว์ที่ถูกมนุษย์ทำร้ายอย่างโหดร้ายทารุณมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ และข้าพเจ้าหวังเพียงว่า “ไม่มากก็น้อย” ที่ผลงานศิลปะชุดนี้จะเป็นประโยชน์ในการกระตุ้นเตือนปลูกจิตสำนึกที่ดีต่อความสำคัญของการอนุรักษ์ ตลอดจนเป็นบันทึกหลักฐานทางศิลปะ ก่อนที่สัตว์ป่าเมืองไทยจะเหลือเพียงแค่ความทรงจำเท่านั้น

รูปภาพที่มาและแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อม

ภาพความโหดร้ายทารุณเหล่านี้ล้วนเป็นการกระทำของมนุษย์ที่อยากจะบรรยาย เพราะสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพจะเห็นได้ว่าผู้ที่กระทำไม่มีจิตสำนึกหรือความรู้สึกเมตตาสงสารใด ๆ ต่อสัตว์เหล่านี้เลย เพียงเพื่อผลประโยชน์อันมหาศาลของตัวเอง ทำให้คนกลุ่มนี้แสดงความป่าเถื่อนออกมา ซึ่งผิดวิสัยของสัตว์ที่ประเสริฐที่สุดอย่างมนุษย์ ภาพชุดนี้เป็นการบุกค้นบ้านเลขที่ 25/3 หมู่ 4 ต.ไทรใหญ่ อ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี วันพุธที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ของเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่กรมอุทยาน สิ่งที่ปรากฏอยู่ในบ้านหลังนี้เป็นยิ่งกว่า “ความโหดร้าย” ซากชิ้นส่วนอวัยวะของสัตว์ป่าจำนวนมากมายไม่ว่าจะเป็น เสือโคร่ง 4 ตัว ถูกยิงกระโหลกก่อนชำแหละเนื้อส่วนลำตัวออกไป และซากเสือดาว หมึกควาย อู้งดินหมี หัวกะทิงป่า ฯลฯ ซึ่งภาพถ่ายชุดนี้ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก มูลนิธิไวลด์เอ็ด Wildaid (ประเทศไทย) ซึ่งมีหน้าที่หลักคือ ดำเนินโครงการรณรงค์เพื่อการไม่ล่าสัตว์ป่าและพืชป่าผิดกฎหมาย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ล้วนเป็นที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

กะทิงที่ถูกฆ่าและแลเนื้อในป่า

หัวเสือโคร่งที่ถูกแลเนื้อออกไปแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ตั้งถิ่นที่มีมติความเชื่อว่ามีสรรพคุณเป็นยาชูกำลัง และบำรุงร่างกาย

หมึกควายที่ถูกขังอยู่ในกรงเพื่อรอการฆ่า

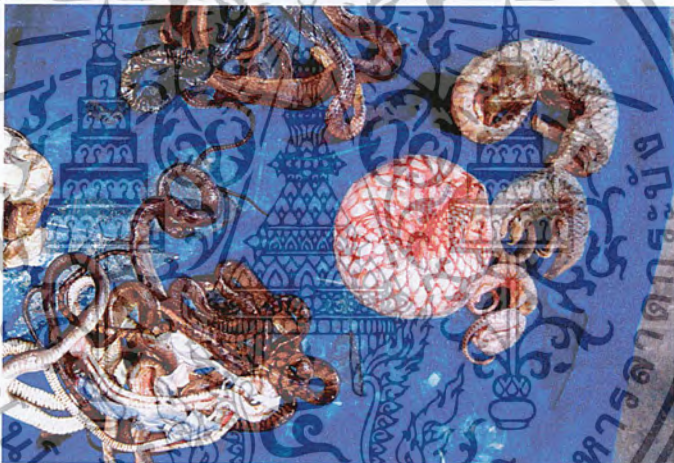

ลูกนางอายที่ถูกขังอยู่อย่างแออัดใต้ตะกร้าพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่และลูกถึงตายเพราะถูกขังอยู่รวมกันในกรงแคบ ๆ

ซากตัวนิ่มที่โดนถอดเกล็ด และงูชนิดต่างๆ ที่ถูกฆ่าเหวและแล้ว

หนังเสือโคร่ง, เสือดาว, อู้งตืนหมี และเนื้อที่ถูกฆ่าเหวแล้ววางกองอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลที่มาและแรงบันดาลใจจากสื่อสิ่งพิมพ์

พระโรงฆ่าเสือโคร่ง เมืงบึงปริต ทั้งอุ้งตีนหมี-อุ้งอุ้งทั้ง

ข่าวสด ฉบับที่ 4,717 วันศุกร์ ที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ปีที่ 13

พระเจ้ากษัตริย์ โผล่กลางเมือง

เดลินิวส์ ฉบับที่ 13,739 วันอังคารที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2546

เดลินิวส์ ฉบับที่ 19,739 วันพุธที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่มาและแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรง

ทุกปีภาคเรียนข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปทำงานกับญาติที่ประเทศมาเลเซียซึ่งที่ประเทศมาเลเซียยังมีจำนวนสัตว์ป่าหลงเหลืออยู่อีกมาก เป็นเพราะกฎหมายที่มีบทลงโทษรุนแรงสำหรับผู้ที่ยักจอบล่าสัตว์ป่า ทำให้ชีวิตสัตว์ป่าที่นั่นไม่ถูกคุกคามอย่างหนักเหมือนประเทศไทย แต่ก็ยังมีการลักลอบล่าสัตว์เพื่อเป็นอาหารของประชาชนทั่วไปอยู่บ้าง เช่น การล่าหมูป่า ชะมด ตัวนึ่ง ซึ่งบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นเหตุการณ์เหล่านั้น ทั้งขั้นตอนการล่า อุปกรณ์ในการล่า และวิธีการฆ่าสัตว์เหล่านั้น ดังตัวอย่างในภาพต่อไปนี้

ตัวชะมด และตัวตะกวด ที่ถูกล่ามาจากป่า
ถ่าย จากประเทศมาเลเซีย วันที่ 25 เมษายน 2546

หมูป่าที่ถูกชาวบ้านใช้บ่วงดัก และใช้หอกแทงตาย

ถ่าย จากประเทศมาเลเซีย วันที่ 10 เมษายน 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวตะกวดที่ถูกจับมาแล้วถูกจับขาไขว้หลัง เพื่อไม่ให้หนี
ภาพ จากประเทศมาเลเซีย วันที่ 29 เมษายน 2546

ตัวนิ่มที่ล่ามาได้จะมีวนตัวกลม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์
ในการป้องกันตัวเองของสัตว์ชนิดนี้
ถ่าย จากประเทศมาเลเซีย วันที่ 1 พฤษภาคม 2546

ลูกนกขุนทองตายเพราะถูกจับขังใส่กล่อง

ทำให้ขาดอากาศหายใจตายไปเป็นจำนวนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

การสร้างสรรคผลงานศิลปะ ศิลปินทุกคนย่อมเคยได้รับอิทธิพลทางศิลปะจากผลงานของศิลปิน หรือลัทธิต่าง ๆ ในยุคก่อนหน้า มีทั้งอิทธิพลทางด้านรูปแบบ อิทธิพลทางด้านแนวความคิด เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างและผสมผสานกับลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินเอง เพื่อเกิดเป็นผลงานศิลปะที่มีความแปลกใหม่ และต่างไปจากผลงานที่ได้รับอิทธิพลมา ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า” ข้าพเจ้าพยายามศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับผลงานทางศิลปะที่มีลักษณะในแนวทางเดียวกันเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลวิธีการเขียนภาพจากศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic) ซึ่งศิลปะในแนวที่เน้นการเขียนภาพเหมือนจริง ซึ่งมีความเชื่อและปรัชญาในการเขียนตามแนวลัทธิเรียลลิสซึมพอสรุปได้ดังนี้

1. ความงามอยู่ในวัตถุ ศิลปินจะต้องพยายามบันทึกความสวยงามตามตาเห็นนั้นให้ละเอียดตามความสามารถ
2. ศิลปะสอนกันไม่ได้ เพราะศิลปะเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่จะมีความสามารถต่างกัน ขอบเขตของความสามารถนั้นขึ้นอยู่กับความชัดเจนตาเห็นวัตถุนั้น
3. ศิลปะคือการเลียนแบบตามตาเห็น ศิลปินทุกยุคทุกสมัยควรบันทึกเหตุการณ์ที่เป็นความจริง แต่ละสมัยของตนไว้ไม่ให้ขยายโบราณนิยมหรือศาสนา
4. ควรคำนึงถึงศิลปะ ศิลปินควรเผชิญกับความจริงขณะนั้นและสร้างสรรค์ผลงานโดยความคิดคำนึงประกอบความเป็นจริง
5. ความสวยงาม คล้ายกับความจริงเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย การแสดงออกทางความงามจะเป็นอัตราส่วน โดยตรงกับอำนาจของการรับรู้ การเห็นซึ่งเป็นการเห็นความสามารถของศิลปิน โดยเฉพาะ”⁴

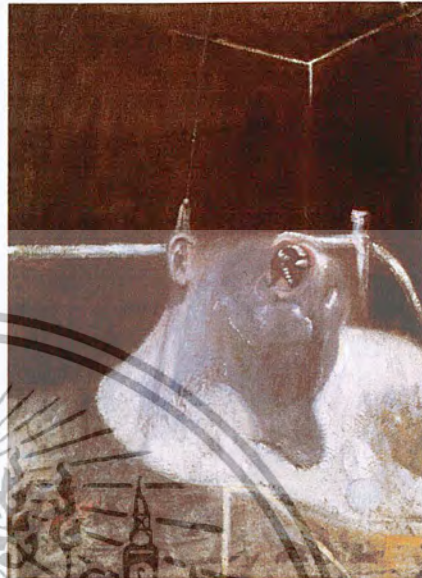
และในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลความงามทางศิลปะจากศิลปินคนสำคัญชาวต่างประเทศอีก 2 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

⁴ อารี สุทธิพันธ์, ศิลปะนิยม, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2535) หน้า 10

Francis Bacon

Study of a BaBoon, 1953
Oil on canvas
78 x 54 inches (198 x 137 cm.)

Head, 1948
Oil and tempera on HardBoard
39 ½ x 29 ½ inches (100 x 75 cm.)

ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon, 1909)⁵

เกิดในเมืองดับลิน สก๊อตแลนด์ศึกษาศิลปะด้วยตัวเองเริ่มต้นชีวิตด้วยการเป็นนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และตกแต่งภายใน ในระหว่างนั้นก็ฝึกวาดรูปอยู่เสมอ เบคอนก็เช่นเดียวกับศิลปินทั่วไป ก่อนจะค้นพบเอกลักษณ์ของตัวเอง เขาผ่านการศึกษาศิลปะหลายลัทธิดังเช่น ในระหว่างปี ค.ศ. 1932-1934 เขาตีความแบบและแนวความคิดของ มักซ์ แอนส์ จิตรกรคนสำคัญของกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์ (Surrealism) ครั้นสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้น อังกฤษถูกภัยสงครามและเศรษฐกิจถูกคุกคามหนัก เบคอนวางมือจากการสร้างงานศิลปะชั่วคราวเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น จนกระทั่งปีค.ศ.1947จึงหันมาทำงานศิลปะอีกครั้ง

งานของเบคอนในระยะหลังแสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างเด่นชัดเช่นศิลปินเอ็กสเพรสชันนิสต์ (Expressionist) รูปคนที่ปรากฏในผลงานไม่ใช่รูปคนที่ชวนให้พิศวงเท่านั้น หากเป็นรูปที่แสดงถึงความเป็นมนุษย์ที่ถูกบีบคั้นอย่างรุนแรง เขาสร้างรูปคนให้บิดเบี้ยวราวกับปราศจากกระดูก แขน ขา คล้ายกับถูกบิดเป็นเกลียว ผลงานของเขาคล้ายกับมีเสียงร้องเรียกถึง

⁵ อารี สุทธิพันธ์, ศิลปะนิยม, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์โอเคีสโตร์, 2535) หน้า 170

กฎบางอย่างและเป็นการต่อสู้กับสิ่งที่ไม่เสมอภาค มีผลงานหลายภาพที่เบคอนวาดเป็นรูปคนที่กำลังร้องครวญครางซึ่งแสดงออกอย่างชัดเจนที่สีหน้า

“เมื่อมองไปที่ผลงานของ เบคอน ครั้งแรกจะพบกับภาพคนซึ่งจัดวางองค์ประกอบขัดแย้งกับกรอบสี่เหลี่ยมของภาพ เบื้องหลังภาพส่วนมากใช้สีที่ระบายเรียบจนดูขรึม และสงบ เยือกเย็น ร่างของคนดูวางอยู่กลางภาพ ไม่มีการใช้แสงเงา เบคอนจะป้ายพู่กันขนาดใหญ่เป็นรูปร่างคน และทิ้งร่องรอยของพู่กันให้ขัดกับความเรียบของพื้นหลัง ส่วนประกอบอื่น ๆ เขาจะใช้เส้นตรงและเส้นโค้งอย่างง่าย แสดงให้เห็นเป็นมุมห้อง ขอบเตียง หรือโต๊ะ ผลงานของเบคอนมิได้สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องบำรุงบำเรออารมณ์ให้สนุกสนาน สวยงาม และเพ้อฝัน หากเป็นสิ่งสะท้อนยุคสมัยในปัจจุบันในมุมหนึ่ง เช่น ปากที่อ้าแสดงอาการร้องจนสุดขีด หรือร่างกายที่บิดเบี้ยวเป็นเกลียว ใบหน้าที่มีรูปทรงตะเถะ ทุกอย่างถูกสร้างขึ้นให้ประจักษ์ เกิดขึ้นด้วยอารมณ์รุนแรงราวพายุด้วยพู่กันเบคอนแสดงถึงความปวดร้าวของมนุษยชาติได้ดียิ่ง”⁶

Triptych inspired By the Oresteia of Aeschylus, 1981.

Oil on canvas, Triptych, Each Panel

75 x 58 inches (198 x 147.5 cm.)

⁶ กัจจกร สุณพงษ์. หนังสือศิลปะสมัยใหม่. หน้า 401

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับจาก Francis Bacon

Bacon เป็นศิลปินที่ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจมากคนหนึ่ง สิ่งที่เราชื่นชอบมากคือ เรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกที่เบคอนแสดงออกมาในผลงานซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความเจ็บปวด ทรมาน ออกมาได้ดีมาก งานของเขาทำให้ผู้ชมงานรู้สึกสลดหดหู่และรู้สึกสงสารบุคคลในภาพ ซึ่งข้าพเจ้าได้นำเอาการแสดงออกที่แสดงถึงความเจ็บปวดและทรมานมาใช้ในงาน แต่เป็นการนำเสนอเรื่องราวการเจ็บปวดและทรมานของสัตว์ป่าที่ถูกมนุษย์ทำร้าย และยังได้รับอิทธิพลในเรื่องการใช้พู่กันป้ายเร็ว ๆ ในบางจุดเพื่อแสดงถึงร่องรอยของการถูกทำร้าย และความรุนแรงที่มนุษย์กระทำต่อสัตว์ อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ายังนำวิธีการทำงานของเบคอนมาประกอบกับการทำงานของตัวเอง คือ การลงพื้นเฟรมเป็นสีเข้มแล้วค่อย ๆ ใช้น้ำหนักสว่างเป็นรายละเอียดเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ จนถึงจุดเด่นซึ่งเป็นน้ำหนักสว่างที่สุด ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าวิธีที่เป็นวิธีที่สะดวกในการทำงาน และการควบคุมบรรยากาศโดยรวมของงานด้วย

และอิทธิพลที่ได้รับจากงานของเบคอนอีกอย่างคือเรื่องของเส้นทัศนียภาพ (Perspective) ที่เบคอนใช้ในงานของเขาเสมอ ข้าพเจ้ารับอิทธิพลส่วนนี้มาใช้ในเรื่องของการจัดวางทรงขังสัตว์ โดยอาศัยเส้นของทรงเป็นตัวช่วยในงานที่มีความลึกยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลในเรื่องของการใช้สีบางส่วนจากเบคอนมาด้วย เช่น การใช้สีแดง ที่แสดงถึงเลือดและเป็นตัวแทนของความร้อน รุ่ม ความสดของ และอาจจะถึงความรุนแรงได้ด้วย

Tim Storrier

Natura Morta, 1989

Acrylic on canvas

122 x 244 cm.

Still Life, 1989

Acrylic on canvas

122 x 244 cm.

Tim Storrier

Storrier เป็นศิลปินชาว Australia เขาเป็นศิลปินที่ใช้ ภาพทิวทัศน์ เป็นเนื้อหาของงานมาโดยตลอด โดยในระยะแรกจะใช้เทคนิคการถ่ายภาพ ซึ่งบ่อยครั้งมักจะปรากฏตัวศิลปินในท่าทางต่าง ๆ อยู่ในภาพถ่ายซึ่งเป็นงานของเขาด้วย และต่อมาได้เปลี่ยนเทคนิคเป็นงาน Mixed Media โดยใช้วัสดุจากธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้แห้ง เศษกระดาษ เศษผ้า เถาวัลย์ชนิดต่าง ๆ โดยทำสลับกับงานจิตรกรรม Storrier นำเสนองานที่เกี่ยวกับ ภาพทิวทัศน์ ที่ผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวของเขา ซึ่งทำให้งานของเขามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นคนหนึ่ง โดยงานของ Storrier มักจะแสดงถึงความรุนแรง ความร้อน ซึ่งเขามักใช้ไฟเป็นสัญลักษณ์ของการเผาผลาญทำลาย และบางครั้งก็นำรูปร่าง รูปทรงของพืชผลไม้ และสัตว์ที่ถูกฆ่าแหล่มาเป็นสื่อในการนำเสนอให้เห็นถึงความ โหดร้าย และความสลดหดหู่ บางครั้งก็ใช้ซากปรักหักพังของสิ่งก่อสร้างเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ จุดเด่นในงานของ Storrier คือ ลักษณะการระบายสีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว งานของเขาจะดูนุ่มและบรรยากาศจะกลมกลืนกัน และมีความเป็นเอกภาพสูงมาก เขามักจะใช้สีในวรรณะเดียวกัน เน้นบรรยากาศของภาพมาก และมักจะนำเส้นขอบฟ้าใช้ในงานของเขาเสมอ เพื่อแสดงความระยะของภาพ Storrier มักจะจัดองค์ประกอบโดยการวางรายละเอียดให้อยู่เป็นกลุ่มก้อน ไม่นิยมให้งานดูกระจายทั่วภาพ และมักจะทำงานในแนวยาว เพื่อให้เห็นถึงสภาพของพื้นดินที่กว้าง และไกลสุดลูกหูลูกตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The carcass, 1993
Acrylic on canvas
183 x 91.5 cm.

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับจาก Time Storrier

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากศิลปินคนหนึ่งในหลายส่วน เช่น การกำหนดขนาดของเฟรมให้ยาว และข้าพเจ้ารู้สึกว่าการกำหนดให้งานอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าจะมีผลต่อการมองในทางกว้างและทางลึก ซึ่งเหมาะกับงานของข้าพเจ้า เพราะต้องการแสดงให้เห็นถึงซากและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ที่กองอยู่กว้าง ๆ และลึกสุดสายตาเพราะการฆ่าสัตว์ของมนุษย์ไม่มีคำว่าจบสิ้น อิทธิพลอีกอย่างที่ได้รับคือการจัดวางองค์ประกอบของภาพ โดยข้าพเจ้าได้จัดวางซากสัตว์เป็นกองทับซ้อนกัน ซึ่งจะมีผลต่อความรู้สึกของคนดูคือทำให้คนดูรู้สึกสะเทือนใจและสลดหดหู่ที่ต้องเห็นการกระทำของตัวเองที่กระทำกับสัตว์โดยไม่รู้ตัวหรือเจตนาก็ตาม และการระบายสีซากของสัตว์ที่ถูกฆ่าและ รวมถึงบรรยากาศของสีที่ออกโทนส้มแดง ก็เป็นอีกส่วนที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงานของ Time Storrier

76184

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในห้องสมุดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความรู้สึกสลดหดหู่ และความสะเทือนใจ เกี่ยวกับเรื่องราวจากการกระทำของมนุษย์ที่กระทำกับสัตว์ป่า ทุกวันนี้ยังมีมนุษย์บางกลุ่มที่จ้องจะหาผลประโยชน์จากสัตว์ป่าและกระทำกับสัตว์ป่าอย่างโหดร้ายทารุณเช่นการนำสัตว์มากักขังในกรงแคบๆ การฆ่าหมีเพียงเพราะต้องการแค่อู้งดินมาเป็นอาหารเสริมและการกระทำที่ป่าเถื่อนอีกมากมายที่มนุษย์กระทำกับสัตว์ป่าอย่างไรความปราณี ข้าพเจ้าจึงนำเอาสภาพและความรู้สึกเหล่านั้นมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ โดยการแสดงให้เห็นถึงสภาพของความโหดร้ายทารุณที่สัตว์ป่าได้รับจากฝีมือของมนุษย์เช่นสัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรงอย่างแออัด ซากของสัตว์ชนิดต่างๆที่วางทับถมกันกันอยู่มากมาย เพื่อให้ทุกคนตระหนักถึงคุณค่าของสัตว์ป่ามากขึ้น และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้หมดไปเพื่อจะเป็นการช่วยให้สัตว์ป่ายังคงอยู่เป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศน์และเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศไทยต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

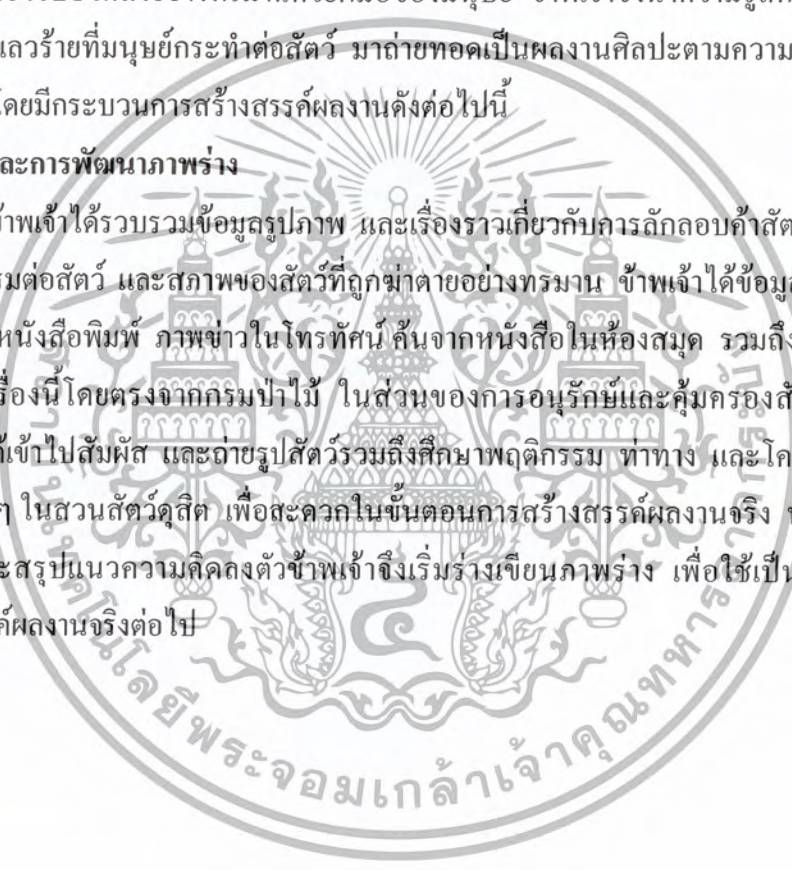
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้รับรู้และสัมผัสกับภาพความโศคร้ายทารุณ ที่มนุษย์กระทำต่อสัตว์ป่าทั้งจากประสบการณ์ตรงและจากสื่อต่างๆ ที่นำเสนอ เช่น ข่าวโทรทัศน์ ภาพจากหนังสือพิมพ์ และวารสารต่างๆ จากห้องสมุด ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก สงสาร เวทนา และสลดหดหู่มากที่เห็นสัตว์ป่ามากมายต้องจบชีวิตลงอย่างทรมาณด้วยฝีมือของมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงนำความรู้เกี่ยวกับบรรยากาศ และสภาพอันเลวร้ายที่มนุษย์กระทำต่อสัตว์ มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะตามความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลรูปภาพ และเรื่องราวเกี่ยวกับการลักลอบค้าสัตว์ป่า การกระทำทารุณกรรมต่อสัตว์ และสภาพของสัตว์ที่ถูกฆ่าตายอย่างทรมาณ ข้าพเจ้าได้ข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น จากหนังสือพิมพ์ ภาพข่าวในโทรทัศน์ สืบจากหนังสือในห้องสมุด รวมถึงการไปขอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรงจากกรมป่าไม้ ในส่วนของการอนุรักษ์และคุ้มครองสัตว์ป่าไทย และข้าพเจ้าได้เข้าไปสัมผัส และถ่ายภาพสัตว์รวมถึงศึกษาพฤติกรรม ท่าทาง และโครงสร้างของสัตว์ชนิดต่างๆ ในสวนสัตว์ดุสิต เพื่อสะดวกในขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง หลังจากรวบรวมข้อมูลและสรุปแนวความคิดลงตัวข้าพเจ้าจึงเริ่มร่างเขียนภาพร่าง เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

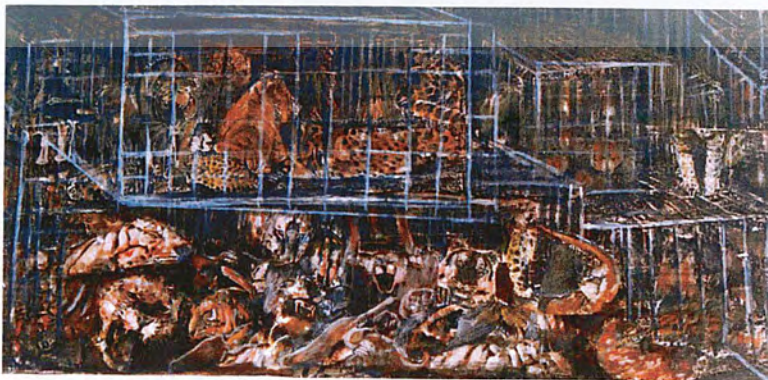
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ในภาพร่างชุดที่ 1 แบ่งเป็นภาพร่างย่อยทั้งหมด 4 ชั้น ซึ่งแต่ละชั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปในเรื่องของการจัดองค์ประกอบ แต่เนื้อหาโดยรวมของแบบร่างทุกชั้นใกล้เคียงกัน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพของสัตว์ที่ถูกจับมาขังให้อยู่อย่างแออัดในกรงหรือสถานที่แคบ ๆ ที่มนุษย์จัดไว้ให้ซึ่งสัตว์ส่วนใหญ่ล้วนได้รับบาดเจ็บและมีบาดแผลตามตัวเพราะเกิดจากการกัดหรือเหยียบกันเองภายในกรงซึ่งในกรงแต่ละกรง ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นถึงจำนวนของสัตว์ที่มากกว่าความจุของกรงและมีสัตว์ต่างชนิดกักขังอยู่รวมกันมากมายทำให้สัตว์ต้องอยู่อย่างทรมาน

การจัดวางองค์ประกอบข้าพเจ้าสร้างให้งานมีมิติ โดยใช้เส้นจากกรงขังสัตว์มาเป็นตัวนำสายตาเพื่อให้เกิดระยะลึกโดยกรงที่อยู่หน้าสุดจะมีขนาดใหญ่ และขนาดของสัตว์ในกรงก็จะโตกว่าสัตว์ในกรงข้างหลัง มีการทับซ้อนกันของกรงแต่ละกรงเพื่อให้งานสลับซับซ้อน และดูหนักแน่นขึ้น ในภาพร่างชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้เพิ่มส่วนที่เป็นซากของสัตว์ที่โดนฆ่าวางกระจายปะปนกันอยู่ ซึ่งมีทั้งส่วนหัว, เขา, กะโหลก และชิ้นส่วนต่างๆของสัตว์ป่าที่ทับถมกันอยู่ เพื่อเพิ่มเนื้อหาของงานให้แน่นขึ้นลักษณะของการใช้สี ข้าพเจ้าต้องการใช้สีที่ให้ความรู้สึกเศร้า รสขม และสะเทือนใจ โดยใช้บรรยากาศสีน้ำตาลเข้มและเข้มขึ้นในระยะถัดไป ระยะหลังสุดจะใช้สีค่าผสมกับสีของบรรยากาศ ซึ่งช่วยให้งานดูมีมิติขึ้น

จากภาพร่างชุดที่ 1 ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 4 ชั้น ข้าพเจ้าได้เลือกเอาภาพร่างชุดที่ 3 ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นแบบร่างชั้นที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบรรยากาศ องค์ประกอบของภาพ เส้น , สี , น้ำหนัก , แสงเงา , ระยะ , มิติ และเรื่องราวที่มองแล้วตรงตามแนวความคิดมากที่สุด ข้าพเจ้าจึงนำแบบร่างชั้นนี้ไปขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ประกอบด้วยภาพร่างย่อยทั้งหมด 3 ชิ้น ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มเนื้อหาส่วนที่เป็นซากสัตว์ที่กองอยู่กระจัดกระจายซึ่งมีทั้งเศษเนื้อชิ้นส่วนของอวัยวะต่างๆ ที่เป็นที่ต้องการของตลาด เช่นหนังเสือ เขากวาง เขากะทิง หัวนกเงือก หัวเลี้ยงผา ฯลฯ รวมทั้งซากประเภทโครงกระดูก ข้าพเจ้าจัดวางให้มีความหลากหลายของสัตว์และทับซ้อนกันหลายชิ้นเพื่อแสดงถึงจำนวนสัตว์ที่มากมายมหาศาล ที่มนุษย์ฆ่าอย่างโหดร้ายทารุณ แบบร่างชุดนี้เป็นการแก้ปัญหาจากผลงานชุดที่ 1 ซึ่งในภาพมีทั้งสัตว์ที่ถูกขังในกรงและซากสัตว์ทำให้ภาพขาดจุดสนใจหลัก ในแบบร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าจึงลดเรื่องของกรงขังสัตว์ให้อยู่ในระยะหลังซึ่งเป็นแค่ส่วนประกอบในระยะหลัง จึงช่วยให้แบบร่างชุดนี้มีจุดสนใจหลักเพียงจุดเดียว และทำให้องค์ประกอบของภาพดูมีเอกภาพและดูกลมกลืนกว่าผลงานชุดแรก แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังคงใช้สีและบรรยากาศใกล้เคียงกับชุดแรกแต่เพิ่มความเข้มข้น และความหนักแน่นของสีให้มากขึ้น รวมทั้งใช้สีเป็นตัวช่วยสร้างระยะมิติให้งานดูมีความลึก โดยเริ่มจากสว่างสุดบริเวณจุดเด่น และค่อยๆ มืดเข้าไปจนถึงระยะหลังสุดในส่วนการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของหัวสัตว์ ที่วางกองอยู่ ข้าพเจ้าได้พยายามแสดงสีหน้าและแววตาของสัตว์ที่ต้องทรมาณก่อนตาย เพื่อให้แบบร่างชุดนี้ มีความสมบูรณ์ที่สุด

แบบร่างชุดนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการแนะนำให้ให้นำแบบร่างชุดที่ 2 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะแบบร่างชุดนี้มีองค์ประกอบที่ดูมีเอกภาพมากกว่าทุกชิ้น เนื้อหาโดยรวมก็ตรงกับแนวความคิด ข้าพเจ้าจึงนำแบบร่างชุดนี้ไปขยายเป็นผลงานจริงชุดที่ 2 ต่อไป

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้านำปัญหาของผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 มาแก้ไขคือเรื่องชนิดของสัตว์ที่นำมาเขียน ซึ่งผลที่ผ่านมา 2 ชิ้นจะปรากฏว่ามีเสียมากเกินไป จึงควรเปลี่ยนชนิดของสัตว์ในชิ้นที่ 3 เนื่องจากข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการเขียนรูปร่างนั้นหายาก ข้าพเจ้าได้พยายามไปติดต่อทางกรมป่าไม้ เพื่อหารูปสัตว์ชนิดแปลกๆ เพื่อนำมาใช้ในแบบร่างชิ้นที่ 3 และในแบบร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้เพิ่มความหลากหลายของชนิดสัตว์และยังเน้นท่าทางของสัตว์ ให้ออกมาดูแล้วรู้สึกที่สัตว์ต้องทนทุกข์ทรมานมาก่อนที่จะตาย แบบร่างชุดนี้ยังคงใช้กรงมาเป็นตัวแสดงถึงเรื่องราวของการขาดอิสระภาพของบรรดาสัตว์ป่าในลักษณะของสี่ ข้าพเจ้าพยายามที่จะสร้างบรรยากาศที่ทำให้ดูแล้วรู้สึกหดหู่มากกว่าสองชิ้นที่ผ่านมา

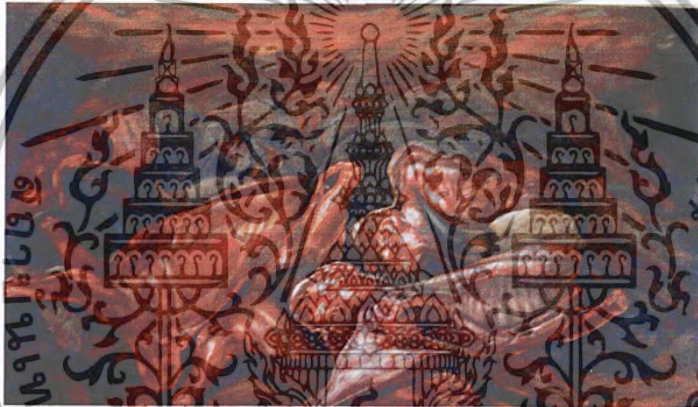
แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้เลือกเอาแบบร่างชิ้นที่ 2 ไปขยายเป็นผลงานจริง แบบร่างชิ้นนี้มีความหนักแน่นของเนื้อหาและลักษณะของการใช้สีก็ทำให้งานเกิดระยิบระยับมากกว่าชิ้นอื่นๆ ข้าพเจ้าจึงนำแบบร่างชิ้นนี้ไปขยายเป็นผลงานชิ้นที่ 3 ต่อไป

ภาพร่างชุดที่4

ภาพร่างชิ้นที่1

ภาพร่างชิ้นที่2

ภาพร่างชิ้นที่3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 เป็นภาพร่างชุดสุดท้ายของผลงานชุดสั้นสูญของสัตว์ป่าไม่ลงตัวในเรื่องต่าง ๆ ของผลงานที่ผ่านมา 3 ชิ้น มาพัฒนาให้แบบร่างชิ้นนี้มีความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าเน้นเรื่องของชากสัตว์ที่เป็นชาที่ยังสดยังเห็นเลือดเนื้อที่เพิ่งจะโดนชำแหละ เพื่อแสดงความโหดร้ายไร้ซึ่งจิตใจที่มีความรู้สึกเมตตาสงสารต่อสัตว์เหล่านั้น เนื้อหาโดยรวมของแบบร่างทั้ง 3 ชิ้น นี้จึงไม่ต่างกันมาก และในแบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้ลดจำนวนของสัตว์ที่กองอยู่มากมายเหมือนงานชิ้นที่ผ่านมา ให้เหลือแค่ชากสัตว์เพียงแค่ 1-2 ชนิด และมีขนาดใหญ่ขึ้นมาก เพื่อให้ปะทะกับอารมณ์ของคนดูมากที่สุด และขนาดของชากสัตว์ค่อย ๆ เล็กลง จนกลายเป็นบรรยากาศหลัง แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังเพิ่มเรื่องของท้องฟ้าที่มีบรรยากาศสีแดงสด ซึ่งแสดงถึงความโหดร้ายและน่ากลัว พร้อมทั้งเพิ่มบรรยากาศของงานให้ดูรุนแรงขึ้นกว่าผลงานชิ้นที่ผ่านมา

แบบร่างชุดที่ข้าพเจ้าได้เลือกเอาแบบร่างชิ้นที่ 2 ซึ่งเป็นเรื่องราวของวัวกะทิง ที่ถูกฆ่าไปขายเป็นผลงานจริง เพราะแบบร่างชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ทั้งในเรื่องขององค์ประกอบ และบรรยากาศมากกว่าแบบร่างชิ้นอื่น ๆ

กระบวนการสร้างงานจริง

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามีกระบวนการสร้างสรรค์ขึ้นตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นด้วยการรองพื้นเฟรมด้วยสีพลาสติก และสร้างพื้นผิวด้วยสีน้ำมันที่สร้างให้บรรยากาศโดยรวมเป็นสีน้ำตาลเข้มจุดประแสงสีก็ เพื่อสะดวกในการควบคุมบรรยากาศของงาน
2. ร่างภาพสัต์ว์ลงไปบนเฟรมด้วยดินสอไขสีขาว เพื่อให้เห็นส่วนวางชัดเจน จัดวางองค์ประกอบตามแบบร่าง และมีการเพิ่มเติมขึ้นในบางส่วน
3. ใช้สีน้ำมันลงภาพสัต์ว์ในระยะหน้าก่อน โดยเป็นการระบายสีผสมน้ำมันสนบาง ๆ ทั่วทั้งภาพเพื่อควบคุมโทนสีของภาพ
4. เมื่อลงสีภาพสัต์ว์ โดยรวมหมดทุกตัวแล้วจึงค่อยเริ่มระบายสีฉากสัต์ว์ต่างๆในระยะหน้าก่อนหลังจากนั้นเริ่มเก็บรายละเอียดของสัต์ว์แต่ละชนิดไล่ระยะจากหน้าไปข้างหลัง
5. สำรวจระยะมิติของภาพว่าระยะหน้ากับระยะหลัง ยังเท่ากันอยู่หรือเปล่า ควรเพิ่มหรือแก้ไขตรงจุดไหนเพื่อให้งานมีระยะมิติที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยให้ระยะหน้ามีสีที่สว่างกว่าและค่อยเข้มขึ้นจนมืดสุดในระยะสุดท้าย
6. เพิ่มรายละเอียดต่างๆของสัต์ว์ระยะหน้าให้ชัดเจนเช่นแวตตาที่เศร้า พร้อมทั้งเขียนกรงเหล็กทับสัต์ว์เพื่อแสดงสัต์ว์ที่ถูกขังอยู่ในกรง
7. แต่งเติมรายละเอียดต่างๆ ทับลงไป ในจุดที่ยังไม่พอใจ จนได้ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ สามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึก สลดหดหู่ สงสาร และเวทนา ให้ปรากฏอยู่ในผลงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวของการลักลอบค้าสัตว์ป่าและการกระทำทารุณกรรมสัตว์ป่า ที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ข้าพเจ้านำเอาสิ่งเหล่านี้มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะโดยอาศัยทัศนธาตุหลายๆอย่าง ประกอบกันขึ้นเป็นผลงาน เช่น รูปทรง พื้นผิว เส้น สี น้ำหนัก แสงเงา ความสมดุลและความกลมกลืน ฯลฯ เพื่อถ่ายทอดผลงาน ให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

“ทัศนธาตุ เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวของเรื่อง หรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้นการประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวไว้ที่สุดเหล่านั้นรวมตัวเข้ากันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวเป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเองสิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือ กฎเกณฑ์ของเอกภาพ⁷ ”

การสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้น ข้าพเจ้าใช้ทัศนธาตุหลายๆอย่างประกอบกันขึ้นเป็นผลงาน เช่น

1. รูปทรง ซึ่งรูปทรงหลักคือ รูปทรงของสัตว์ ซึ่งมีทั้งสัตว์เต็มตัว อวัยวะต่างๆ รวมทั้งซากของกระดูก และยังมีรูปทรงของกรงขังสัตว์ด้วย
2. เส้น ซึ่งเป็นส่วนประกอบของกรง มีทั้งเส้นตรง และเส้นโค้ง เส้นมีส่วนช่วยในเรื่องของการสร้างมิติได้มาก
3. น้ำหนัก การใช้น้ำหนักในผลงานชิ้นนี้เพื่อสร้างระยะใกล้ไกล โดยมีการเน้นน้ำหนักสว่างสุดในส่วนหน้าและค่อยๆมืดลงไปจนมืดที่สุดในระยะหลังทัศนธาตุเหล่านี้เป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นไปได้ได้อย่างสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆโดยละเอียดดังนี้

⁷ชูลุด นิมเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ . 2534 , หน้า 27

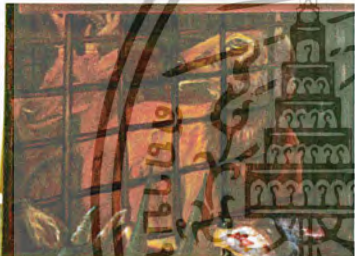

รูปทรง (Forms)

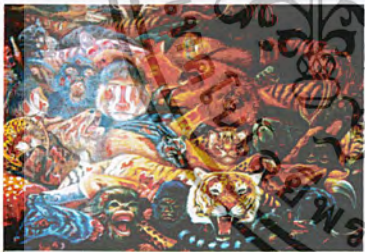
ในผลงานของข้าพเจ้าชิ้นนี้มีรูปทรงหลัก คือ รูปทรงของสัตว์ซึ่งมีทั้งสัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรง และซากสัตว์ที่ตายแล้ว รวมทั้งรูปทรงของกรงขังสัตว์ ซึ่งมีชนิดของกรงที่แตกต่างกันออกไป โดยข้าพเจ้าได้วิเคราะห์เรื่องของการใช้รูปทรงในงานดังต่อไปนี้

ก. รูปทรงของสัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรง ซึ่งสัตว์เหล่านี้มักถูกพ้อค่านำมากักขังอยู่ในกรงแคบๆและอยู่อย่างแออัด ซึ่งทำให้สัตว์เหล่านี้ส่วนใหญ่จะได้รับการบาดเจ็บบ้างก็ เพราะกักกันไม่ก็เหยียบกัน ซึ่งทำให้สัตว์บางตัวตายอยู่ในกรง รูปทรงสัตว์เหล่านี้ข้าพเจ้าแทนค่าการขาดอิสรภาพในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีสีหน้าและแววตาที่เศร้าหมองและทุกข์ทรมาน โดยข้าพเจ้าจัดวางรูปของสัตว์ในกรงให้อยู่ด้านบนของซากสัตว์ต่างๆ

ข. รูปทรงซากสัตว์ ในผลงานชิ้นนี้ซากสัตว์ที่ปรากฏอยู่ส่วนใหญ่จะเป็นชิ้นส่วนของ ส่วนหัว เช่น หนังเสือที่ถูกชำแหละออกมา หัวควาง เขากวาง หัวแรด ที่ถูกตัดนอเพื่อเอาไปทำยา ข้าพเจ้าได้จัดวางรูปทรงของซากสัตว์ให้กองรวมกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงจำนวนมากมายมหาศาลของสัตว์ที่ถูกทำร้ายพร้อมทั้งยังมีบาดแผลซึ่งเป็นร่องรอยจากการถูกทำร้ายด้วยฝีมือมนุษย์ และยังมีการแสดงสีหน้าและอารมณ์ของสัตว์ที่ต้องทนทุกข์ทรมานก่อนตาย

ค.รูปทรงกรงขังสัตว์ ในผลงานชิ้นนี้ประกอบด้วยกรงขังสัตว์ ซึ่งมีทั้งที่อยู่ในระยะหน้าและระยะหลังโดยข้าพเจ้าใช้ลักษณะเส้นทัศนียภาพ (Perspective) ของกรงเป็นตัวช่วยในการสร้างระยะมิติของภาพ

ง.รูปทรงของกะโหลก และกระดูกสัตว์ ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของกระดูกสัตว์เป็นตัวเสริมรายละเอียดของงาน โดยจัดวางให้กระจายอยู่ตามส่วนต่างๆของงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงจำนวนอันมหาศาลของสัตว์ป่าที่ถูกมนุษย์จ้องทำลายอย่างไม่หยุดยั้ง

ลักษณะผิว (Textures)

ก.ในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าลักษณะของพื้นผิวในผลงานจะมีอยู่ไม่มากนักซึ่งจะปรากฏอยู่ในรูปของขนสัตว์ รอยแผลที่ข้าพเจ้าใช้สีหนาๆแต้มลงไป เพื่อให้เกิดเป็นร่องรอยทิ้งไว้ และยังมีลักษณะของพื้นผิวที่เกิดจากการปาดป้ายที่พู่กันลงไป แต่ก็มีแ่กบางจุดซึ่งเป็นลักษณะที่น้อยมากเมื่อเทียบกับทัศนธาตุอื่นๆในผลงานชุดนี้

น้ำหนักสี และความกลมกลืน

ก.สีมีบทบาทสำคัญมากรองจากรูปทรง ในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าใช้บรรยากาศของสีซึ่งเป็นบรรยากาศสีน้ำตาล เพื่อแสดงถึงความสลดหดหู่ความเศร้าหมอง และมีการใช้สีเข้มแดงเป็นสีของท้องฟ้า เพื่อแสดงถึงบรรยากาศที่น่ากลัว น่าสะเทือนใจ และแฝงไว้ซึ่งความโหดร้ายทารุณ ข้าพเจ้าใช้หลักการกระจายของสีไปทั่วภาพเพื่อให้ภาพมีความกลมกลืน (Harmony) กันมากที่สุดทั้งเรื่องของบรรยากาศ และรูปทรงในส่วนของการน้ำหนักเข้มสุดข้าพเจ้าใช้สีดำ ผสมกับสีของบรรยากาศ เพื่อให้งานดูมีความหนักแน่นและมีระยะมิติที่ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

“ผลงานศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการ แสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรก ว่า “รูปทรง” (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และเรียกส่วนหลังว่า เนื้อหา (Content) หรือ องค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็น โครงสร้างหลักของงานศิลปะ ก็คือ รูปทรง กับ เนื้อหา”⁸

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ หลังจากข้าพเจ้าเลือกแบบร่างที่มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ และลงตัวมากที่สุดมาขยายเป็นผลงานจริง และในขั้นตอนการสร้างงานจริงข้าพเจ้าได้ปรับปรุง องค์ประกอบไปจากแบบร่างบ้างเพื่อความเหมาะสม ซึ่งข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ถึงทัศนธาตุ และการ จัดองค์ประกอบโดยรวมของผลงานเป็นข้อ ๆ โดยเริ่มต้นจากความกลมกลืน (Harmony) ความ เป็นเด่น (Dominance) สัดส่วน (Proportion) และความสมดุล (Balance) ด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

⁸ ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 1

จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 1

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานศิลปะแต่ละชิ้นความกลมกลืนถือเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผลงานชิ้นนั้นเป็นผลงานศิลปะที่สมบูรณ์แบบมากขึ้น ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้าอาจเป็นผลงานที่ดูยังไม่กลมกลืนมากเท่าที่ควรนั้นเป็นเพราะผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นแรก การจัดวางองค์ประกอบของภาพซึ่งถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ สัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรง ซึ่งวางอยู่ข้างบน และฉากสัตว์ที่กองอยู่ข้างล่าง ทำให้รูปทรงดูขัดแย้งและขาดความกลมกลืนทางด้านรูปทรง แต่สิ่งที่ช่วยให้ผลงานชิ้นนี้ดูกลมกลืนคือ เรื่องของบรรยากาศ และการใช้สีโดยข้าพเจ้าใช้สีสว่างในส่วนหน้าซึ่งเป็นจุดเด่นและค่อย ๆ เข้มขึ้นในระยะต่อไปจนมืดสุดในระยะสุดท้าย ในผลงานชิ้นนี้จึงสรุปได้ว่าบรรยากาศของงานช่วยให้เกิดความกลมกลืนของภาพได้มาก

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นนี้อยู่ที่ชนิดของสัตว์ที่ข้าพเจ้าใช้เป็นตัวสื่อ ซึ่งมีทั้งเสือ แรด กวาง ถึง ชะมด ฯลฯ ซึ่งสัตว์พวกนี้ล้วนเป็นสัตว์ขอดนิมของนักบริโภคนิยมของนักบริโภคเนื้อสัตว์ป่า ข้าพเจ้าพยายามศึกษาชนิดและสัตว์ที่มักถูกล่าบ่อยที่สุด เพื่อให้ผลงานแสดงออกให้ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด และยังมีหลากหลายของสีหน้าและแววตาสัตว์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะแสดงสีหน้าและแววตาที่แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด ความหดหู่ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำให้ผลงานชิ้นนี้สมบูรณ์ที่สุด

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้จัดวางองค์ประกอบซ้ายขวาให้สมดุลกัน โดยใช้เรื่องของขนาดและน้ำหนัก โดยข้าพเจ้าวางกรงขนาดใหญ่ที่มีเสือถูกขังอยู่ให้เอียงไปทางซ้าย และวางกรงขนาดเล็กกว่าแต่ซ้อนกันหลายกรง พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศให้เข้มในทางขวามือ ซึ่งก็ช่วยให้งานเกิดความสมดุลกัน แต่ในการแบ่งพื้นที่กรงขังเสือข้างบน กับฉากสัตว์ข้างล่าง พื้นที่สองส่วนนี้เท่ากันเกินไป ทำให้ผลงานดูนิ่งไปและเกิดการแข่งกันในเรื่องของจุดเด่นหลัก

4. สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าแบ่งเนื้อหาของงานเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของสัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรงที่วางทับซ้อนกันอยู่ข้างบนและส่วนของฉากสัตว์ที่วางกองอยู่ข้างล่าง ซึ่ง 2 ส่วนนี้ล้วนแสดงให้เห็นพฤติกรรมที่โหดร้ายของมนุษย์ที่กระทำกับสัตว์ป่า สัดส่วนของกรงฆ่าสัตว์กับขนาดของสัตว์ก็เป็นจริงตามธรรมชาติ แต่ในกรงที่ขังเสือสัดส่วนของเสืออาจจะมากเกินไป สำหรับกรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดนั้นซึ่งนั้นเพราะข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงความเป็นจริงที่แสนจะโหดร้าย ที่มนุษย์กระทำกับสัตว์คือจับสัตว์เหล่านั้นขังใส่กันอย่างแออัดในกรงแคบ ๆ ทำให้สัตว์ต้องทุกข์ทรมานมาก

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชุดนี้ อยู่ที่กลุ่มของซากสัตว์ที่วางกองอยู่ โดยใช้สื่อที่ถูกขังอยู่ในกรงเป็นจุดเด่นที่รองลงไป และค่อย ๆ ไล่น้ำหนักลงไปจนมืดสุด ในส่วนของความเป็นเด่น คือ บริเวณซากสัตว์ที่วางกองอยู่ข้าพเจ้าได้ใช้สีสว่างสุด และเพิ่มรายละเอียดต่าง ๆ พร้อมทั้งสีหน้าและแววตาของสัตว์ออกมา ให้ชัดเจนที่สุด เพื่อให้ภาพรวมของผลงานชิ้นนี้มีความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 2

จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 2

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นที่ 2 ความกลมกลืนของงานยังคงเกิดจากน้ำหนัก และบรรยากาศของสีซึ่งช่วยในเรื่องของความกลมกลืนของงานชิ้นนี้ได้มาก เนื้อหาหลักของงานชิ้นนี้เป็นเรื่องของซากสัตว์ ทำให้เกิดความกลมกลืนกันของรูปทรงทั่วทั้งภาพ แต่ในผลงานก็ยังมีทรงเหลืออยู่ ซึ่งเป็นเพียงส่วนประกอบเล็กน้อยทำให้ไม่ขัดกับความกลมกลืนโดยรวมของภาพมากจังหวะของการซ้ำและการทับซ้อนของซากสัตว์ก็ถูกควบคุมด้วยบรรยากาศของงาน ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันมากขึ้นกว่าผลงานชิ้นที่ 1

2.ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานชิ้นนี้มีความหลากหลายในเรื่องของชนิดของสัตว์มากกว่าผลงานชิ้นแรก และยังมี ความหลากหลายเรื่องของการใช้สี ที่เพิ่มความหลากหลายของสีมากกว่าชิ้นแรกเพราะชนิดของสัตว์ที่เยอะขึ้นและลักษณะสีขน ที่แตกต่างกัน ทำให้ผลงานชิ้นนี้เกิดความหลากหลายของสี และยังมีเรื่องของน้ำหนักที่มีหลายระย่น้ำหนัก ซึ่งก็ช่วยให้ผลงาน มีระยะมิติที่ชัดเจนขึ้นในเรื่องของความขัดแย้ง ยังคงเป็นเรื่องของรูปทรงของสัตว์ที่เป็นเส้นโค้งกับรูปทรงของกรงซึ่งเป็นรูปทรงเรขาคณิตแต่นั้นก็เป็นส่วนน้อย เพราะกรงของสัตว์เป็นส่วนประกอบเล็กน้อยของผลงานเช่นนี้เท่านั้น

3.ความสมดุล (Balance)

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลกันทั่วทั้งภาพ โดยการวางซากสัตว์ทับซ้อนกันไปตั้งแต่ระยะหน้าจนถึงระยะสุดท้าย ความสมดุลของงานจึงอยู่ที่ปริมาณรูปทรงของจุดเด่นและจุดรอง ระยะหลัง 2 ข้างยังมีรูปทรงของกรงขังสัตว์ ซึ่งข้าพเจ้าได้จัดวางให้ทั้ง 2 ข้างเกิดความสมดุลกัน และกรงทั้ง 2 ข้างในระยะหลังยังช่วยในเรื่องของ เส้นทัศนียภาพ ทำให้งานดูมีระยะที่ชัดเจนขึ้น

4.สัดส่วน (Proportion)

ผลงานชิ้นนี้แบ่งสัดส่วนหลักของงานออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของซากสัตว์และส่วนของกรงขังสัตว์ ซึ่งข้าพเจ้าเน้นเรื่องของซากสัตว์ให้ดูกองอยู่มากมายมหาศาลเพื่อให้สะท้อนอารมณ์ของคนดูมากที่สุด ส่วนนี้จึงเป็นสัดส่วนใหญ่ของภาพรองลงมาคือสัดส่วนของกรงที่เป็นเพียงส่วนประกอบเล็กน้อยในภาพ เพื่อที่จะสื่อถึงการขาดอิสรภาพของเหล่าสัตว์ป่า และกรงขังสัตว์ยังช่วยในเรื่องของระยะได้คืออีกด้วย สำหรับสัดส่วนของสัตว์ในผลงานชิ้นนี้ยังเป็นสัดส่วนเหมือนจริงตามธรรมชาติ

5.ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นของผลงานชุดนี้ยังคงอยู่ที่เรื่องราวของซากสัตว์ในระยะหน้า เช่น หัวเสื่อ หัวหมี่ หัวกวาง และชิ้นเนื้อสัตว์ชนิดต่างๆที่ถูกวางทับถมกันอยู่ ซึ่งข้าพเจ้าได้เน้นตรงจุดนี้ โดยการใช้สีที่สว่างกว่าส่วนอื่นๆ และเพิ่มรายละเอียดต่างๆ เช่น แผลที่ถูกมนุษย์ทำร้าย สีหน้าและแววตาที่อยู่ในอาการช็อกหรือเจ็บปวดสุดขีดก่อนตาย รวมทั้งรายละเอียดเล็กๆ เช่น ขน ลายตามตัว เพื่อให้จุดเด่นส่วนที่ปะทะกับอารมณ์คนดูให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 3

จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 3

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนมากในเรื่องของการใช้สี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายทารุณ และความเจ็บปวดทรมานที่สัตว์ได้รับก่อนตาย ผลงานของข้าพเจ้าจะใช้บรรยากาศเป็นตัวช่วยสร้างความกลมกลืนให้กับงานเพราะผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า มีรูปทรงชนิดเดียวคือรูปทรงของสัตว์ความกลมกลืนจึงเกิดขึ้นจากตัวของรูปทรงเองแล้วฉากสัตว์ที่กองอยู่ในระยะหลัง ข้าพเจ้าได้กำหนดให้ดูกลมกลืนไปกับท้องฟ้าเพื่อให้เป็นระยะสุดท้ายที่ไกลออกไป และยังคงมีความกลมกลืนในเรื่องความกลมกลืนของกองซากสัตว์กองเป็นรูปทรงใหญ่ โดยข้าพเจ้าใช้น้ำหนักของสีค่อยๆกลืนกันไปตั้งแต่ระยะหน้าจนถึงระยะหลังสุด

2.ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นนี้อยู่ที่ชนิดของรูปทรงของสัตว์ซึ่งประกอบด้วยรูปทรงของสัตว์ทั้งตัวรูปทรงของซากสัตว์ชนิดต่างๆ ซึ่งตัดกับรูปทรงของจีนเนื้อซึ่งเป็นสีแดงสดรูปทรงของซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นยาว พร้อมทั้งลวดลายของงู เป็นตัวช่วยเพิ่มรายละเอียดให้กับงานได้เป็นอย่างดี ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มรายละเอียดที่เป็นท้องฟ้า ซึ่งมีสีส้มแดงเพื่อเป็นตัวช่วยในเรื่องของบรรยากาศ และความรู้สึกรุนแรงของงานให้ดูรุนแรงขึ้นกว่าผลงานทั้ง 2 ชิ้นที่ผ่านมา

3.ความสมดุล (Balance)

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้จัดวางองค์ประกอบ โดยการวาง โครงสร้างใหญ่ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และกำหนดจุดเด่นให้อยู่บริเวณกลางภาพซึ่งเป็นรูปทรงของลูกกลิ้งที่ถูกมนุษย์นำมาเลี้ยงอย่างทรมานจะเห็นได้จากลูกกลิ้งอยู่ในสภาพที่หนาวเหน็บเป็นอย่างมาก ความสมดุลของงานชิ้นนี้จึงอยู่ที่องค์ประกอบซ้ายขวาที่ค่อนข้างจะเท่ากัน รวมทั้งความสมดุลของน้ำหนักทางซ้ายขวาในระยะหลัง และส่วนที่ยังเป็นตัวช่วยสร้างระยะของงานให้มีมิติมากขึ้น

4.สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของกองซากสัตว์ และส่วนของท้องฟ้า ซึ่งเป็นเพียงส่วนน้อย โดยข้าพเจ้านำบรรยากาศสีส้มแดงของท้องฟ้ามาเป็นตัวช่วยเพิ่มความรุนแรงให้กับผลงาน และการแบ่งสัดส่วนของผลงานออกเป็น 2 ส่วน ทำให้สามารถแก้ปัญหาจากผลงานชิ้นที่ 2 ได้คือ สามารถลดการเขียนสัตว์ที่มากเกินไปเหมือนผลงานชิ้นที่ 2 ซึ่งข้าพเจ้ามองว่าการเพิ่มท้องฟ้าเข้าไปทำให้ภาพดูโปร่งและมีบรรยากาศเพิ่มขึ้น สัดส่วนของสัตว์ในผลงานชิ้นนี้ยังมีขนาดเท่าจริงเหมือนกับผลงานชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2

5.ความเป็นเด่น (Domonance)

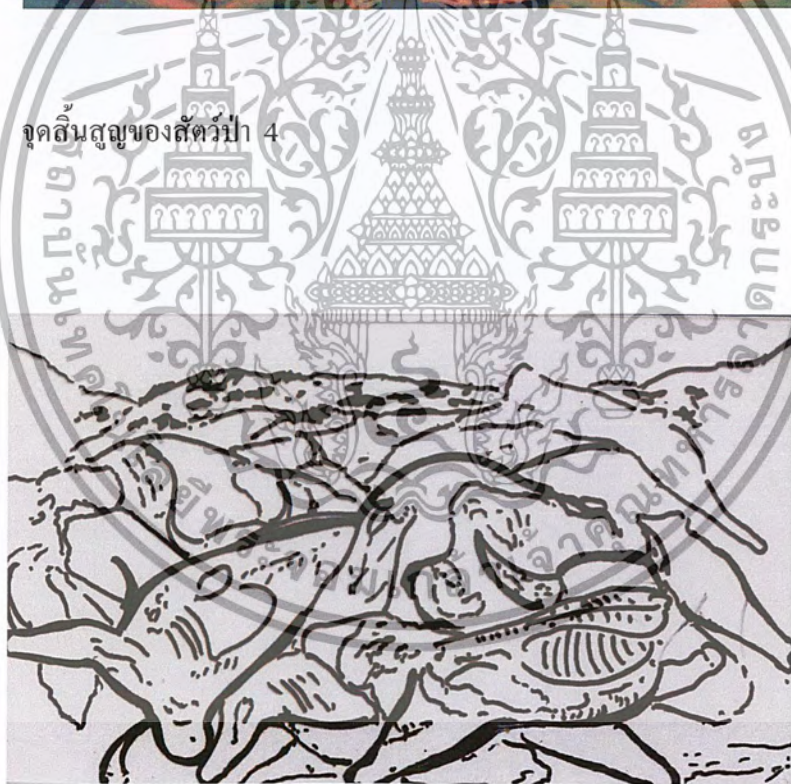
ในผลงานชุดนี้ความเป็นเด่นของงาน น่าจะอยู่ที่เรื่องราวของการแสดงลักษณะของเลือด และก้อนเนื้อของสัตว์ป่าที่ถูกฆ่าและไว้เพื่อรอการนำไปทำเป็นอาหารของมนุษย์ โดยข้าพเจ้า ใช้น้ำหนักที่สว่างกับส่วนที่ต้องการให้เป็นจุดเด่น เช่น บริเวณตัวลูกสิง อึ้งตีนหมี นางอายุที่ แสดงสีหน้าและตาที่อ่อนวอนขอชีวิต รวมทั้งส่วนของเนื้อที่โดนฆ่าและออกมาวางทับถมกัน อยู่ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเด่นของผลงานชิ้นนี้ต่างไปจากผลงานชิ้นที่ 2 คือ ผลงานชิ้นที่ 2 เน้นความเป็นเด่นที่หัวสัตว์ที่แตกต่างกัน แต่ผลงานชิ้นนี้เน้นความเป็นเด่นที่ สีเลือดและเนื้อ ของสัตว์รวมทั้งการแสดงสีหน้าและแววตาของสัตว์ที่แสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวดมากขึ้นกว่า ชิ้นที่ผ่านมา

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 4

จุดสนใจของสัตว์ป่า 4

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ายังคงเน้นเรื่องความกลมกลืนเหมือนกับผลงานชิ้นที่ 3 คือ สว่างใน ระยะเวลาและค่อยๆ เข้มขึ้นจนมีคสุด และตัดกับสีของท้องฟ้า รูปทรงของซากวิวกะทิงที่กอง อยู่ข้างหน้าก็เป็นตัวเชื่อมระหว่างระยะหน้ากับระยะหลังทำให้งานเกิดความกลมกลืนมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าการวางน้ำหนักของภาพให้ภาพมีระยะมิติซึ่งผลงานชิ้นนี้ทำได้ดีกว่าผลงานชิ้นที่ ผ่านมา และความกลมกลืนของภาพก็ทำได้ดีกว่าผลงานชิ้นอื่นๆ

2.ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นนี้ถ้าจะอยู่ที่ลักษณะของพื้นผิวซึ่งประกอบด้วยขนของสัตว์ ฝิวของหนังสัตว์ที่ถูกถลกขนออกไปเห็นส่วนของไขมันชั้นนอก และฝิวของเนื้อสัตว์สดๆ ซึ่ง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในงาน ช่วยให้งานดูน่าสนใจขึ้นความหลากหลายของสีมี ไม่มากเท่าที่ควรนั้นเป็นเพราะข้าพเจ้าพยายามเน้นบรรยากาศของงานให้ดูเศร้าหมองหดหู่ความ หลากหลายของสีจึงไม่จำเป็นมากนัก

3.ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของงานชิ้นนี้อยู่ที่การวางซากสัตว์ 2 ชิ้นใหญ่ ซึ่งทั้ง 2 ชิ้นเป็นซากของ กะทิงโดยตัวทางขวามือถูกฆ่าและชำแหละแต่ยังไม่ถลกหนัง ตัวทางซ้ายมือถูกฆ่าและถลก หนังและตัดหัวไปแล้วเพื่อเอาเขาของกะทิงไปขาย ข้าพเจ้าวางให้ 2 ส่วนนี้มีความสมดุลกัน ไม่ให้หนักไปทางใดทางหนึ่งมากเกินไป และในระยะหลังก็เป็นซากกะทิงที่ตัวเล็กลงเพื่อ ช่วยให้อาภาพเกิดระยะที่ชัดเจนขึ้น

4.สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ขยายสัดส่วนของสัตว์ให้ใหญ่ขึ้น โดยเฉพาะกะทิงที่ยังไม่ถูก ถลกหนังมีขนาดใหญ่มากกว่าของจริง ทั้งนี้เพื่อต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของงานให้ต่าง ไปจากผลงานชิ้นที่ผ่านมาซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่าการวาง โครงสร้างสัตว์ตัวใหญ่จะสามารถปะทะ สายตาและอารมณ์ของคนดูได้ดีกว่าการเขียนสัตว์ตัวเล็กๆ และขนาดเท่ากันหมด ซึ่งจะทำให้ งานดูนิ่งเกินไป

5.ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชุดนี้ความเป็นเด่นของงานสามารถปะทะกับสายตาของคนดูและสามารถที่ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก เจ็บปวด โศคร้ายทารุณ ที่มนุษย์กระทำกับสัตว์ป่าได้ดีกว่าทุกชิ้นที่ ผ่านมา เพราะจุดเด่นที่มีขนาดใหญ่และสีที่สดทำให้งานดูเด่นและสมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

“สัตว์ป่า” สิ่งมีชีวิตที่อยู่ร่วมโลกกับมนุษย์มาช้านาน สัตว์แตกต่างกับมนุษย์ ตรงที่สัตว์ไม่มีความคิดและสติปัญญาเท่ากับมนุษย์ สัตว์ไม่อาจควบคุมพฤติกรรมของตัวเองได้ จึงถูกมนุษย์มองว่าสัตว์ป่าเต็มไปด้วยความก้าวร้าวและความป่าเถื่อน แต่นั่นก็เป็นเพราะสัญชาตญาณในการป้องกันตัวจากศัตรู มนุษย์จึงถือเป็นสัตว์ที่ประเสริฐที่สุดบนโลกใบนี้ มนุษย์มีความคิดสติปัญญา รู้ว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ แต่ในโลกปัจจุบันนี้มีสิ่งเร้าต่าง ๆ มาทำให้ความเป็นมนุษย์ของคนบางกลุ่มลดน้อยลงไป เพราะความโลภในเรื่องของเงินทอง ทำให้บุคคลกลุ่มนี้แสดงพฤติกรรมป่าเถื่อน ซึ่งไม่ต่างกับพฤติกรรมของสัตว์ออกมา ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า” ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะถ่ายทอดให้ทุกคนเห็นถึงสภาพความเป็นจริงอันโหดร้ายที่สัตว์ป่าต้องเผชิญ โดยมีมือของสัตว์ประเสริฐอย่าง มนุษย์ เพื่อต้องการให้ทุกคนเห็นถึงคุณค่าของสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า สัตว์ป่า ให้มากกว่านี้ ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องราวเหล่านี้ผ่านผลงานศิลปะจำนวน 4 ชิ้น โดยการอาศัยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมัน ในแนวเหมือนจริง (Realistic) เป็นตัวสื่อ โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์อย่างเป็นขั้นตอน เริ่มต้นจากการทำข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด กรมป่าไม้ มูลนิธิ เกี่ยวกับการอนุรักษ์สัตว์ป่า หลังจากนั้นเริ่มสร้างแบบร่าง เพื่อเลือกแบบร่างที่พอใจได้จึงนำไปขยายเป็นผลงานจริงพร้อมทั้งปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในขั้นตอนการสร้างสรรค์งานจริงจน สามารถถ่ายทอดผลงานให้ออกมาตรงตามแนวความคิดหนักมากที่สุด และนำประสบการณ์จากการทำงานชุดนี้ไปพัฒนาเพื่อหาแนวทางที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในอนาคตต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าประสบกับปัญหาในหลายเรื่องโดยเริ่มต้นจากการหาข้อมูลมาทำแบบร่าง เพราะข้อมูลภาพเรื่องนี้หายากมาก และปัญหาในขั้นต่อมา คือ แบบร่างที่ไม่ชัดเจนจึงทำให้ต้องแก้ไขปัญหาในผลงานจริงมาก ซึ่งผลที่ตามมาคือ ทำให้การทำงานช้ากว่าปกติมาก ซึ่งข้าพเจ้าก็พยายามปรับปรุงจนสมบูรณ์ในขั้นที่ 4 ปัญหาที่สำคัญอีกประการในการสร้างงานชุดนี้คือ เรื่องของน้ำหนักของสีที่ไม่ชัดเจน ทำให้งานขาดระยะ ซึ่งข้าพเจ้าก็พยายามแก้ไขและปรับปรุงให้ผลงานดีขึ้นในขั้นต่อ ๆ มา

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของการอนุรักษ์สัตว์ป่า และองค์กรต่าง ๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้นพร้อมทั้งเรียนรู้วิชาการคิดและแก้ไขปัญหาในการทำงานศิลปะซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน และข้าพเจ้าจะนำประสบการณ์จากการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ไปประยุกต์ใช้กับแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดต่อ ๆ ไปให้ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ชลูด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบศิลป์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2541
- นิวัตติ เรืองพานิช. **การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม: พิมพ์ครั้งที่ 1**
สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- นิตยสารเพื่อความเข้าใจในสิ่งแวดล้อม : **จากสุดท้ายของสัตว์ป่า**. กรุงเทพมหานคร ปีที่ 12
ฉบับที่ 6 มกราคม – กุมภาพันธ์ 2547
- สมชาย เลียงพรพรรณ. **การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าในประเทศไทย: พิมพ์ครั้งที่ 1**
งานส่งเสริมการผลิตตำรามหาวิทยาลัยทักษิณ ลำดับ 85, 2540
- อารี สุทธิพันธ์. **ศิลป์นิยม**: กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์ไอเดียสโตร, 2535
- Victor G. Ambrus. **Drawing Animals**. North America. North Light Books. 1998
- Douglas H. Chadwick. **National Geographic**. Washington, D.C. Notional Geographic
Society, 1991

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 1,2547

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150x240 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

จุดสิ้นสุดของสัตว์ป่า 2.2547

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140x250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

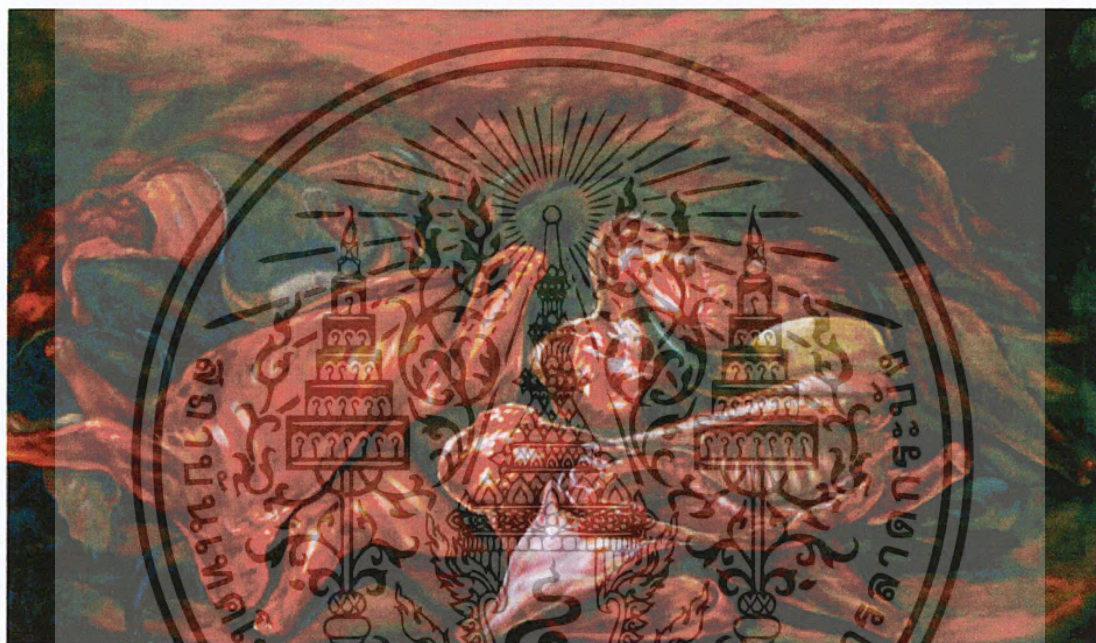
จุดสิ้นสูญของสัตว์ป่า 3, 2547

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150x250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

จุดสิ้นสุดของศตวรรษที่ 4,2547

เทคนิค สีน้ำมันใบผ้าใบ

ขนาด 150x240 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายจรัส ท้วยะบัตร

เกิด 23 มกราคม 2523

ที่อยู่ 48 หมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

เบอร์โทรศัพท์ต่อ 09 - 4033016

การศึกษา

- โรงเรียนวัดแม่เตย
- โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
- วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช
- ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2542 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมภาพพิมพ์เกิดพระเกียรติ ณ ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ภูเก็ต จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ร่วมแสดงผลงาน ผลงานของนักศึกษาภาควิชาจิตรศิลป์ ณ หอศิลป์ศาลา สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
- 2544 - ร่วมแสดงผลงานของนักศึกษาภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ร่วมแสดงผลงานนักศึกษา " Mi Ni Art " ครั้งที่ 7 และครั้งที่ 8 ของนักศึกษาภาควิชาจิตรศิลป์ ณ หอศิลป์ชั่วคราว คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2545 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ ห้างสรรพสินค้า ซีคอนแอสควร์
- 2547 - ร่วมงานนิทรรศการ " 10 ปีวิจิตรศิลป์ " ศิลป์เคียงคู่เทคโนโลยี " ณ อาคาร เดอะสีกมเกลอเรีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้